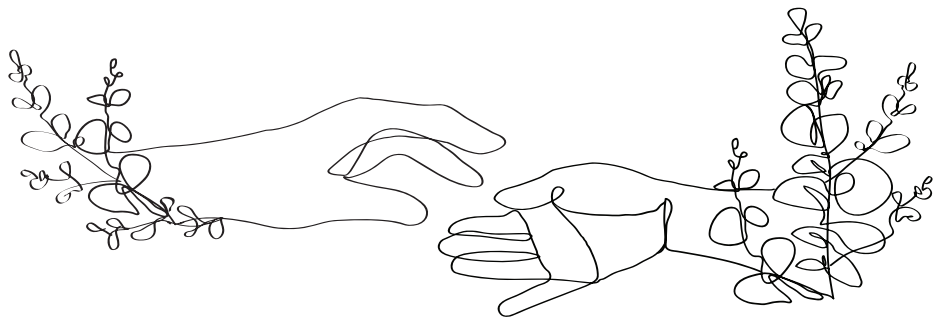


LBRIS

We know
books

IRINA MOHOREA

Dragoste
la
Oceanul
Indian




EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2025



CUPRINS

Capitolul 1	· 5
Capitolul 2	· 9
Capitolul 3	· 18
Capitolul 4	· 31
Capitolul 5	· 39
Capitolul 6	· 46
Capitolul 7	· 55
Capitolul 8	· 65
Capitolul 9	· 77
Capitolul 10	· 88
Capitolul 11	· 94
Capitolul 12	· 109
Capitolul 13	· 122
Capitolul 14	· 132
Capitolul 15	· 142
Capitolul 16	· 151
Capitolul 17	· 155
Capitolul 18	· 167
Capitolul 19	· 172
Capitolul 20	· 178
Capitolul 21	· 189

Capitolul 22	· 201
Capitolul 23	· 208
Capitolul 24	· 214
Capitolul 25	· 224
Capitolul 26	· 233
Capitolul 27	· 247
Capitolul 28	· 261
Capitolul 29	· 270
Capitolul 30	· 274
Capitolul 31	· 281
Capitolul 32	· 286
Capitolul 33	· 289
Capitolul 34	· 300
Capitolul 35	· 303
Capitolul 36	· 308
Capitolul 37	· 314
Capitolul 38	· 322
Capitolul 39	· 326
Capitolul 40	· 333
Capitolul 41	· 338
Capitolul 42	· 342
Capitolul 43	· 351
Capitolul 44	· 359
Capitolul 45	· 370
Capitolul 46	· 386
Capitolul 47	· 397
Capitolul 48	· 403
Capitolul 49	· 406
Capitolul 50	· 414
Capitolul 51	· 420
Capitolul 52	· 423
Capitolul 53	· 436

LBRIS

We know
books

Capitolul 54 · 442

Capitolul 55 · 451

Capitolul 56 · 458

Capitolul 57 · 467

Capitolul 58 · 473

Capitolul 59 · 480

Capitolul 60 · 486



CAPITOLUL 1

— De ce vrei să conduci acum? o întreabă Richie pe sora lui.

— Pentru că mă simt în stare, și mai ales pentru că vreau, răspunde Irene.

— Ești sigură?

— Da, absolut. Ai mai multă încredere în mine, te rog.

— Eu, dacă aș fi în locul tău nu m-aș hazarda, nu aș face asta acum, nu a trecut foarte mult timp.

— Și ce dacă n-a trecut mult timp, așa nu o să mai conduc niciodată. Dacă vrei să vii cu mine, ești invitatul meu.

— Vin, dar conduc eu.

— În niciun caz, vreau să conduc eu și punct. Nu mă mai contrazic.

— La întoarcere? a întrebat Richie plin de speranță.

— Am plecat.

Irene era deja la ușă când Richie tot pleda să nu plece.

— Stai te rog, puțin și gândește-te.

— Nu am la ce, acum serios vorbind, tu chiar crezi că nu m-aș descurca? zice Irene, cu toate că în mintea ei se contura ideea că fratele său avea dreptate. Nu trecuse mult timp de la accident, dar simțea că dacă nu face acest lucru acum, nu va mai conduce toată viața.

— Ok, văd că nu am sorți de izbândă, vin și eu cu tine, doar o secundă să-mi iau un *pulover*.

Richie se hotărăște să cedeze și merge cu ea.

— Un minut, spune Irene.

— Ce drăguță ești, dar am și venit, îi răspunde Richie.

Cam după o jumătate de oră în care niciunul dintre cei doi nu a zis nimic și mașina rula, Richie se hotărăște să spargă gheața.

— Sis, pot să te întreb ceva?

— Ia vezi, poți?

— Cum de te-ai decis așa? întrebă Richie tacticos.

— Așa cum? Nu te înțeleg.

— Dintr-odată, brusc, hop la condus.

— Știi răspunsul la întrebarea asta, ceea ce de fapt mă întreb este de cât timp mă gândesc la acest lucru, am dreptate? spune Irene zâmbind.

— Da, am uitat că vorbesc cu sora mea *smarty*¹, asta te întrebam.

— Mă gândesc la chestia asta de ceva timp, și în plus, dacă nu mergeam acum, amânam și cred că nu mai conduceam deloc, așa că am zis, acum ori niciodată. Irene deja avea o mină serioasă.

— Da, te cred, ții minte că și la mine a fost la fel.

— Da, sinceră să fiu m-am gândit și la asta ! Richie, tu... adică...

— Am nevoie de mai multe cuvinte pentru a putea formula un răspuns, îi spune Richie.

— Ce vreau să spun este dacă tu te gândești... spune cu jumătate de gură Irene.

— La ce? Cum ar fi fost ca tu să nu mai conduci? Doamne ferește, ce ar fi fost pe capul meu? Nu nu nu, prin definiție nu. Acum serios vorbind, ai făcut foarte bine că te-ai hotărât și eu te-aș fi susținut oricum, răspunde Richie.

— Da, am văzut când am plecat, nu te duce, ești sigură? Dar nu la asta mă refeream.

— Dar? o întrebă Richie.

— Nu mai contează... Oricum nu era ceva important, îi răspunde Irene.

— Zici tu, dar acum m-ai făcut curios.

1. Smarty = deșteaptă

— Mental vorbind... Nu știu cum să-ți explic, poți să ai ceva...

— Minteă îți creează frici și te paralizează până renunți, nu? o întrebă Richie.

— Cine nu are un frate să dea fuga rapid la magazin să cumpere, cum pui tu în cuvinte ce vreau să zic, genial. Am crezut că doar eu am chestia asta, în care mintea îmi fabulează lucruri și mă panichează aiurea.

— Uiți cu cine vorbești, din păcate mintea dacă o lași, zburdă și te duce în *dark places*¹. Știi bine ce m-a împins pe mine să fac după accident. Nu sunt mândru de asta și știu cât v-am chinuit, dar îmi asum, i-a spus Richie gânditor.

— E bine că acum ești bine și că am trecut peste asta. Mama și Raquel au fost în extaz, îți dai seama, îi spune Irene amuzată.

— Doar ele?

— Ce să mai zic, oricum era perioada grea, toți nervii mi i-aș fi vărsat pe tine? Dar erai la terapie intensivă, nu puteam să dau în tine atunci.

— Mda... Ai dreptate, nu era momentul și acum îmi dau seama de greșeală, dar mi-a fost greu, tata a reprezentat modelul meu în viață, nici acum nu-mi vine să cred că nu mai e, îi spune Richie trist. Și m-am gândit că îmi voi curma suferința dacă voi intra în stâlp, am fost egoist. Știi, îmi e rușine să vorbesc cu mama despre asta.

— E greu fără *dad*², știu ce zici. Mama se bucură că ești ok, dar poate ar fi mai bine să lași lucrurile așa cum au căzut.

Irene se gândea la tatăl ei și la cum decesul lui i-a afectat pe toți. Accidentul lui Richie încă era prezent și refuza să se gândească la semnificația și motivația lui. Fratele său a întrebat-o:

— Crezi că a trecut peste asta? Adică ți-a zis ceva?

— Tu știi că mama ți-ar spune numai ție ceva legat de asta. Ai încercat să vorbești cu ea?

1. Dark places = locuri întunecate

2. Dad = tata

— Asta mi-a zis și Freddy, dar ți-am zis, nu am tăria să vorbesc cu ea despre asta, îi spune Richie.

— E greu, îmi dau seama, dar nu uita că mama are un fel al ei de a înțelege lucrurile și cred că te-ai elibera și tu de chestia asta.

— Tu m-ai înțeles?

— Richie, îmi place să cred că există un scop și un sens pentru care ai ales să faci asta. Nu înțeleg momentan, dar pentru că ești fratele meu și țin la tine, zic să lăsăm timpul să-și spună cuvântul. În plus am ajuns acasă, observ că avem musafiri.

— Musafiri? Da, au venit finii, însă noi doi avem de vorbit, să nu uiți, mai ales dacă este vorba de același lucru la care mă gândesc și eu, chiar ar fi indicat să stabilim un *meeting*, îi spune Richie.

— N-ar fi rău, îmi trimiți un email și vedem dacă te pot ajuta.

— Ha, ha, râzi tu râzi dar nu e râsul tău.



CAPITOLUL 2

Familia Rich, formată din cinci membri, Freddy și Jackie Rich cu cei trei copii, pe Richie, au revenit în România în 1999, după o perioadă de patru ani în care au locuit în Africa de Sud. Richard Frederick Johan Kyle, Freddy pentru prieteni, născut în Germania, la Berlin, din părinți britanici, a ales profesia de avocat în drept penal. Freddy și-a pierdut viața într-un accident de mașină, cu câțiva ani în urmă. La aflarea acestei vești, familia a fost sfâșiată de durere și fiecare dintre cei patru membri au trăit în felul lui doliul. Doliu care încă era foarte prezent în vieților lor. Soția lui Freddy, Jaqueline Nicole Raquel Irina, Jackie pentru prieteni, născută în Lisabona, Portugalia, din părinți români, medic specializat în pediatrie și medicina familiei, a considerat o provocare foarte mare venirea în România, dar și-a găsit de lucru într-o clinică privată aici, iar de un an jumătate și-a deschis propriul cabinet în centrul orașului.

Primul născut al celor doi, Richie, Richard Jeffrey Nicholas Kevin, născut în Elveția, la Zurich, pe 21 ianuarie, a urmat pasiunea tatălui său și a absolvit Facultatea de Drept, specializându-se în Drept Penal și ocazional se ocupă de divorțuri. Richie a preluat cabinetul de avocatură al tatălui său și are un portofoliu variat de clienți. Înainte cu aproape un an de la moartea tatălui, s-a căsătorit cu Raquel Figueira Rich,

născută la Lisabona. Având în vedere că ambii sunt născuți în aceeași zi, au ales să facă și nunta tot pe 21 ianuarie. Raquel a urmat Facultatea de Medicină, specializându-se în Chirurgie plastică. În 2001, pe 23 februarie, i-au spus bun venit în familie micuțului David Richard Andrew Nicholas Rich. Davy a fost botezat la trei luni după naștere, nași fiindu-i fratele și sora lui Richie.

Irina Gabriela Audrey Robin Rich, Irene pentru prieteni, născută la Amsterdam pe 23 iunie, a terminat Academia de Studii Economice, specializarea Relații Economice Internaționale și Facultatea de Drept. În prezent ea se ocupă de agenția de voiaj pe care și-a deschis-o în centrul orașului, la Piața Universității. Irene are o relație de trei ani cu Alexandru Cosmin Cimciulescu.

Frederick Rafael David Matthew, Fredrick pentru prieteni, după moartea tatălui său a preluat de la acesta nickname-ul Freddy. Părinții lui și-au dorit ca el să se nască în Portugalia, însă la momentul nașterii se îndreptau spre Lisabona și au avut o escală la Madrid, unde Jackie a fost dusă la spital pentru că a intrat în travaliu. În felul acesta îl sărbătoresc pe 2 iulie.

Vila de la marginea Bucureștiului unde locuia Familia Rich era formată din parter și etaj, plus o mansardă și spațiu subteran pentru mașini. Casa avea la parter un *living* enorm, o bucătărie, o cameră unde se lua masa, două băi, uscătorie, o cameră mai mică unde se depozitau cumpărăturile, o cameră pentru doamna care îi ajuta cu treburile casnice și o cameră de oaspeți.

La etaj se aflau șapte camere, fiecare cu baie proprie. Dormitorul lui Jackie, cel al lui Richie și al Raquelei, camera lui Davy lângă cea a părinților săi, dormitorul Irenei, camera lui Freddy, două camere de oaspeți și biblioteca familiei. Biblioteca ocupa un spațiu uriaș,

cam cât trei camere normale. Avea în jur de 4000 de cărți, de toate genurile. Cărți de specialitate, în special medicină, management, drept dar și beletristică. Fiecare membru al familiei era pasionat de lectură, lucru demonstrat prin faptul că aproape nu exista zi în care să nu se achiziționeze cel puțin o carte.

Mansarda conținea și ea două dormitoare, o sală de gimnastică dotată cu aparate pentru menținerea condiției fizice. Cum urcai scările aveau un fel de *living* deschis care conținea un bar cu patru scaune, o canapea cu două fotolii și bineînțeles aproximativ doi pereți plini cu cărți, cărți atent alese de Irene, cărți dragi sufletului său. Fiind cea care a aranjat acest spațiu în mansardă, ea se refugiază destul de des aici pentru a citi o carte bună. Acest loc a găzduit și cele mai frumoase și reușite petreceri date de familia Rich.

Casa avea și o frumoasă grădină, îngrijită până la ultimul colțișor, maestru de ceremonii fiind Jackie, care avea foarte multe tipuri de flori. Ea a plantat în ultima vreme și câteva legume. Lângă grădina trona piscina semi-olimpică, lungă de 25 m, lată de aproape 7 m, cu adâncimea care pornea de la 40 cm și ajungea până la 3.5 m.

— Salut, ce faceți? întrebă Richie.

— Hey, salut nașule, bine, noi bine. Voi ce faceți? îi spune finul Eduard. Ne-am mirat că nu v-am găsit acasă, și chiar vorbeam cu nașa, care ne spunea că are un mesaj de la tine, cum că ai ieșit puțin la o plimbărică.

— Eu mă întrebam unde e Irene, spune Raquel, chiar voiam să te și sun, să văd unde sunteți.

— Ți-am spus cât de mult te iubesc azi? adăugă Richie. Am fost puțin să ne aerisim, eu și sora mea.

— Mă bucur să vă văd, dar din păcate eu trebuie să plec, mă văd cu Alex, le spuse Irene.

Alex, fratele lui Eduard și prietenul Irenei, de aceeași vârstă cu ea, lucrează în domeniul bancar la o bancă cunoscută din România. Cei doi aveau o relație de aproape trei ani și se înțelegeau foarte bine, se putea vedea cu ochiul liber că se iubesc mult. Aceștia s-au cunoscut în liceu și au format un cuplu după terminarea facultății. Alex a terminat Academia de Studii Economice, Facultatea de Comerț și Marketing.

— Irene, stai că am vorbit cu Alex să treacă și el pe aici, trebuie să punem la punct niște detalii cu privire la nuntă, îi spune Edy.

— Aha, îl sun și eu acum să văd pe unde e. *Merci*, Edy.

Eduard Andrei Cimciulescu a terminat același liceu ca Irene și Alex, fiind cu patru ani mai mare decât ei. Edy a terminat și Academia de Studii Economice, Facultatea de Cibernetică și a obținut un master în informatică la Zurich. S-a cunoscut cu Richie în Elveția și au devenit foarte buni prieteni, stând în aceeași cameră în campusul universitar. Au rămas plăcut surprinși să afle de relația dintre Irene și Alex. Edy a cunoscut-o pe Alexa la una din firmele de consultanță și după ceva ani de relație au hotărât să-și pună pirostriile, invitându-i pe Richie și Raquel să le fie nași.

Irene îl sună pe Alex, lăsându-i pe musafiri să discute despre detaliile de nuntă.

— Salut, ce faci?

— Bună, iubi, bine, uite mă îndrept spre voi, am vorbit cu Edy și mi-a zis că vine să vorbească cu Richie și Raquel pentru nuntă. Ești ok? Ai o voce ciudată, o întrebă Alex.

— Sunt ok, îți povestesc când vii, te iubesc.

— Și eu pe tine, sunt acolo cam în zece minute, îi răspunse Alex.

— Dragilor, am vorbit cu Alex și ajunge și el în zece minute, mă duc să-mi pun o înghețată, vrea cineva? îi întrebă Irene.

— Eu. Ce topping? o întrebă Alex, apropiindu-se de ea și sărutând-o cu foc.

— Trebuia să-mi închipui că ajungi în 30 de secunde, pentru tine un topping special, cu ciocolată, îi răspunse Irene.

— *People*¹, vorbim și noi în limite normale? Facem însinuari așa de față cu toată lumea? Întrebă Edy, hlizindu-se.

— Dar ce am zis? Pur și simplu i-am oferit ce-i place lui, înghețată cu ciocolată, fiecare cu preferințele sale, îi răspunse Irene, râzând la rîndul ei.

— Deci, noi am venit să vorbim despre nuntă, ne-am gândit să o facem în octombrie, pe 5. Alexa chiar a zis să nu intrăm în post. Ce părere aveți?

— Noi suntem de acord, doar că trebuie să ne mai spuneți din tradiții, suntem noi ortodocși, dar nu știm foarte multe despre obiceiuri, concluzionează Richie.

— Și pe cavalerii de onoare, că eu cel puțin sunt începătoare la capitolul ăsta, le spune și Irene, dar avem timp să ne documentăm.

— Foarte tare, pe unde? o întrebă Raquel.

— Păi mergem la un coleg de facultate la nuntă, în august, răspunde Alex.

— La Vlad? îl întrebă Edy.

— Dap, cu Andreea.

— Și dacă noi ne-am hotărât, voi pe când? îi întrebă Edy.

— Da..., mai încolo, spun și Irene și Alex în același timp.

— V-ați vorbit de ați răspuns la fel împreună? îi întrebă Richie.

— Da, am făcut repetiții pentru întrebările voastre, îi răspunde Irene.

Irene și Alex s-au cunoscut în liceu, fiind în clase diferite. Au avut două opționale împreună, Irene plăcându-l pe Alex din prima. Relația lor a înflorit după facultate când s-au reîntâlnit la ziua unui coleg din liceu.

Seara a decurs cu planuri, idei și voie bună. A doua zi dimineață, Irene a coborât în bucătărie pentru un mic dejun înainte de înot.

1. People = oameni buni

— Bună de dimi!

— Bună de dimi, Irene. Cum ai dormit?

— Excelent. Tu?

— Bine și eu, îi spune Richie zâmbind. Îmi fac două ouă prăjite, vrei?

— *Nope¹, merci*, mi-am pus un *sandwich*. Vreau să mă bag la niște ture de bazin.

— Drăguț, dar înainte am o întrebare. Tu și Alex sunteți ok?

Irene a rămas surprinsă de întrebarea lui, însă intuia unde vrea să ajungă.

— Da, de ce întrebi?

— Am avut ieri impresia că sunteți puțin iritați când am întrebat de nuntă.

— Mda... Știi, asta este cam subiectul zilei și sincer ni s-a luat, i-a zis Irene.

— Noi făceam mișto, dar serios, la cum te-ai bosumflat simt că e ceva mai mult.

— Richie, nu e absolut nimic mai mult, doar vrem să nu mai primim întrebarea „când vă căsătoriți?”.

— Dacă nu e mai mult, de ce vă deranjează atât de tare? Voi ați discutat despre asta?

— Am discutat în mare.

— Am înțeles, subiect sensibil.

— Nu e sensibil, îi spune Irene. Noi am vrea să ne mai bucurăm de relație.

— Pai și în căsătorie tot relație e.

— Da, nu zic nu, dar...

— Vrei să vorbim despre asta?

— Nu, mă duc la bazin. Vii la o tură? l-a întrebat Irene.

— *Nope*, poate mai târziu, mănânc și eu micul dejun și mai văd după. Dar să știi că nu ai scăpat cu discuția. De ieri știam că ceva nu e ok, când vrei sunt aici. Am experiență și înainte, și după căsătorie.

1. Nope = nu

— *Deal*¹. Când mă hotărâsc vin către tine, *merci*.

— *Have fun*² la înot. Cât ți-ai propus?

— La liber azi, nu vreau să forțez. Poftă bună!

Richie s-a gândit puțin la ieșirea din ziua precedentă cu sora sa. Știa că e un subiect sensibil și nu a mai insistat cu nunta. Avea încredere deplină în deciziile ei. În timp ce își pregătea farfuria a simțit cum Rache îl îmbrățișează.

— *Olá*³, amor! Cum ai dormit?

— Lângă tine, cel mai bine. Ce pregătești acolo?

— Ochiuri. Vrei?

— Daaa, te rog, dar unul singur.

— *Coming right up*⁴. Altceva?

— Fac eu rapid o salată de roșii.

— *Yummy*⁵. Pâine prăjită?

— Dap, vreau.

— Vineeeee! Davy s-a trezit? a întrebat-o Richie.

— Hmmm, nu cred, aseară era sus în mansardă, citea.

— Atunci doarme, nu cred că a mai ajuns în camera lui.

— Cel mai probabil.

— Gata masa, să avem poftă.

— Mmmm, *merci*, arată ca un festin, te poți însura.

— Zici? Și pe cine aș lua eu de nevastă când am cea mai deosebită soție din lume?

— Cea mai deosebită? îl sărută pe Richie cu pasiune. Eu mă simt cea mai norocoasă.

— *Really*⁶?

1. Deal = de acord

2. Have fun = să te distrezi

3. Olá = bună (din portugheză original)

4. Coming right up = vine către tine

5. Yummy = delicios

6. Really = pe bune?

— Da, norocoasă că te am în viața mea și că ești jumătatea sufletului meu.

— Jumătate doar?

— Jumătate tu, jumi Davy.

— Da, știi, te tachinez, așa simt și eu.

— Mi-ar plăcea să-i oferim un frate sau o soră lui Davy.

— *Wow*, de unde a ieșit asta? o întrebă Richie uimit.

— Știi că noi nu am vorbit despre asta, dar m-aș simți mai împlinită ca mamă a doi copii. Plus că și Davy s-ar bucura. Tu îi ai pe Irene și pe Freddy, eu pe Mario. El e singur și cumva i-am oferit oportunitatea de a fi frate mai mare. Tu știi cum e.

— Mă simt ușor încolțit.

Rache a rămas surprinsă de exprimarea lui Richie. Oare avea dubii legat de un al doilea copil?

— Că ești frate mai mare?

— Știi la ce mă refer.

— Sunt surprinsă, tu nu mai vrei un copil?

— Știi că da, dar m-ai luat prin surprindere.

— Da, te înțeleg, adevărul e că nu am discutat până acum. Doar îți spuneam ce aș vrea eu. Dar te întreb acum, ai vrea să mai facem un copil?

Richie a făcut o pauză și s-a gândit la ce i-a spus Rache. Voia un al doilea copil? Nu era nici el sigur.

— Ai menționat mai devreme de frați. Și eu cred că e bine să ai un frate sau o soră, sau mai mulți. Și ca să-ți răspund la întrebare, cred că nimic nu m-ar face mai fericit decât un copil. Știi că pe Davy îl iubesc enorm.

— Ok, și de ce te-ai simțit încolțit?

— M-am exprimat greșit, nu știam de unde a venit asta. M-am gândit și eu la un al doilea copil, dar m-am temut să menționez.

— De ce?

— Păi am zis că ți-ar fi greu. Nu știu, o sarcină nu mi se pare ușoară.

— Ha, ha, nu e ușoară, dar e o binecuvântare. Mai ales dacă e împreună cu iubirea vieții tale. Iar eu cred că noi facem copii reușiți.

— Dacă tu te crezi norocoasă, eu nu am cuvinte să spun cât de binecuvântat sunt că tu ai acceptat să-mi fii alături, i-a spus Richie îmbrățișând-o puternic. Am putea să începem să lucrăm la proiect că tot avem casa la dispoziție.

— Sună tare bine, unde e toată lumea?

— Irene e la piscină, Davy e sus în mansardă. Freddy e plecat la munte. Iar finii nu cred că s-au trezit. Rache l-a sărutat pătimaș și i-a șoptit un „haide” hotărât. Au urcat amândoi râzând spre dormitorul lor.



CAPITOLUL 3

După două ture de piscină, Irene a fost surprinsă de Alex care a intrat ușor și fără zgomot în piscină.

— Hey, neața iubi, i-a zis el lui Irene, apăsându-și buzele pe ale ei. De ce nu m-ai luat și pe mine?

— Dormeai așa frumos că nu am vrut să te trezesc. Știi cum sunt eu cu somnul.

— Dacă mă trezeai, poate întârziam la înotat.

— Nu mi-ar fi dis plăcut recunosc, dar îmi era dor de piscină.

— *Rain check*¹?

— Întotdeauna, i-a răspuns Irene, dar până atunci te provoc la înot.

— Ok. 200?

— Ok, dar ți-ai pierdut ritmul clar, ne vedem după opt ture, i-a spus Irene intrând sub apă.

După ce au terminat de înotat cei 200 m, Alex îi spune:

— Nu ai jucat corect, ai furat startul.

— Hmmm. Cine, eu?

— Ai și zbughit-o sub apă, era fain dacă porneam amândoi.

— Ok, te mai bagi la un spate? 100 m și începem amândoi.

— Mă bag. Ce primește câștigătorul?

— O partidă de sex fierbinte, îi răspunde Irene.

— Premiul perfect, o sărută și intră sub apă.

1. Rain check = lăsăm pe altă dată

După cele două ture de bazin ambii au ajuns în același timp la margine.

— Ai trișat, îi spune Irene lui Alex.

— Suntem chit, la 200 ai luat-o tu înainte, de data asta am luat-o eu.

— Ce bandit ești!

— Păi voiam să câștig sigur, având în vedere premiul și în plus bandit *is my middle name and that is why you love me*¹.

— Mamă, dar ce aere avem, domnule Ciumciulescu, ne uităm pe camere și vedem, că nu avem altfel cum.

— Ok, tu ai câștigat. Când vrei premiul?

— Cam ușor te-ai lăsat, ție ți-a plăcut premiul de aseară?

— Mie îmi plac mereu premiile de la tine.

— Aww, acum și aici vreau, i-a răspuns Irene trăgându-l spre ea.

După partida de iubire, Alex și Irene stăteau întinși pe șezlong sperând să prindă puțin *bronz*.

— Alex?

— Da?

— ...nu a mai continuat Irene.

— Iubita mea, e ok dacă mai vrei, dar înot și sex unul după altul te mai și obolesc puțin, mai dă-mi puțin timp și mă refac.

— Ah, Doamne, am rămas fără aer, i-a zis Irene râzând, ne mai premiem și diseară.

— *Deal*².

— Voiam să te întreb altceva. Cum ți s-a părut ieri întrebarea cu căsătoria?

— Hmmm, cine a întrebat, Edy sau Richie?

— Amândoi.

— Sincer nu am dat atenție, știi că se gândesc ambii la cine o să ne cunune, că se suprapun, și vor și unul și celălalt.

Irene și-a dat ochii peste cap.

1. *Is my middle name and that is why you love me* = bandit este al doilea prenume al meu și de aceea mă iubesti

2. *Deal* = de acord

— Ok, știu, dar aș vrea părerea ta despre...

— Eu te-aș lua de nevastă și acum, suntem de trei ani împreună și te iubesc enorm. Mă gândesc și la cerere, fac sceneta, mă pun în genunchi, chem tot familionul prin alianță și facem. Avem timp până la anul să planificăm. Dacă Edy face nunta anul ăsta, noi putem să ne hotărâm pentru anul următor.

— Hmm, sună interesant tot, scena, cererea.

— Dar?

— Nici un dar, mă gândesc dacă suntem pregătiți.

Alex a rămas mirat și a întrebat-o:

— Începi să mă sperii. Cum adică dacă suntem pregătiți. Iubita mea, la ce te referi?

— Alex, noi nu stăm împreună. Da, suntem un cuplu de trei ani și te iubesc și eu la fel de mult, dar în afară de weekend-uri și vacanțe, nu stăm împreună.

— Nu am stat, corect. Ce propui?

— Alex, sincer nu știu ce propun, ci doar mă gândesc dacă suntem pregătiți de căsătorie.

— Hai să te întreb ceva. Tu vrei să te căsătorești cu mine?

Irene s-a gândit pentru o clipă la întrebare.

— Nu se pune problema dacă vreau cu tine, ci dacă vreau să mă căsătoresc. Tu ești persoana cea mai potrivită cu care să o fac, ideea în sine de căsătorie mă sperie.

— Ok, atunci nu ne căsătorim dar ce te-a deranjat la întrebarea de ieri?

— Nu e prima oară când primim aluzii de genul ăsta.

— Da, asta cam așa e, ambele familii au cam bătut apropouri, i-a confirmat Alex.

— Poate exagerez eu.

— Cred că întrebarea e dacă noi vrem și când vrem.

— Vrei să ne gândim la varianta cu mutatul împreună?

— Nu știu, Irene, mie îmi e bine așa.

— Și mie îmi e bine așa, propun să facem lucrurile când vrem noi.

— De acord, te iubesc.

În bucătărie începuse forfota cu micul dejun, pregătiri și râsete. După ce au servit micul dejun pe terasă, Edy și Alexa au plecat la părinții ei din zona Teleorman, iar Alex a plecat la prânz pentru a se pregăti pentru o nouă săptămână.

— Richie, ai vorbit cu *mum*?

— Da, joi seara, mi-a zis că mai stă o săptămână la conferință și ajunge joi viitoare.

— Super, abia aștept! Mi-e dor de ea. Freddy?

— Freddy vine diseară, dar e foarte posibil să vină mâine dimineață, depinde cum e drumul. Voiam să-ți zic că am vorbit cu Richard și ne-a invitat de ziua lui în Mozambic.

— Păi suntem în mai, ziua lui e în iulie.

— Irene, intervine Rache, ne-a zis din timp să avem două luni să ne pregătim.

— Foarte bine. Îmi spui ca să vezi dacă merg?

— Mi-a zis să vorbesc și cu tine, i-a zis Richie.

— Superb, atunci îi voi transmite și eu prin tine când mă hotărâsc.

— Oh, Doamne, dar ce te reține? a întrebat Richie.

— A, nimic deosebit, doar momentul în care nu a fost în stare să vină la aeroport când am plecat.

— Ți-a explicat că nu a putut, Irene. I-a fost greu, plus cele cinci luni până la nuntă, au fost grele pentru el.

— A, da, pentru mine au fost ușoare. Ciudat, cu o zi înainte de plecare, eu și el eram într-o relație și ne iubeam foarte mult, de asta nu a putut să vină la aeroport? Îl așteptau cinci luni singur? Da, nu a fost problemă, nu a greșit cu nimic săracul, i-a fost greu, a ridicat vocea Irene.

Irene s-a întors în timp, la momentul de la aeroport când a trebuit să plece cu inima în bucăți. A blocat rapid amintirile, dar Richie îi amintea de sentimentele trăite, mai ales că și el a fost acolo.

— Nu are nicio scuză și o știe, dar nici tu nu i-ai dat șansa să explice.

— Richie, aici sunt de acord cu Irene, a încercat? Cum a încercat Richard să justifice lipsa de la aeroport? a întrebat Rache.

1. Mum = mama